

тъмния кжтъ, дето нищо не се виждаше.

.

Наоколо бѣше тихо.

Той нищо не ѝ каза, но тя бѣше доволна. Тя вѣрваше, че следъ тая среща, той вече нищо нѣма да крие отъ нея.

И веднага, за да премахне диритѣ на всѣко съмнение, тя отвори врати и прозорци. Павелъ седна до тезгяха: ни лукъ ялъ, ни лукъ мирисалъ.

Царка се разшета да прави кафе.

Павелъ и Царка си пияха кафето мълчаливо.

Само сегизъ-тогизъ долита-ше до тѣхъ хъркането на Мъглата, ала то не ги дразнѣше. Напротивъ, то ги радваше, че той спи и тѣ двамата ще бждатъ сами; ще се